

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 50)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Αύγουστος-Σεπτέμβριος 2013

ΠΟΙΟΣ ΑΕΙΖΕΙ ΚΑΙ ΠΟΙΟΣ ΟΧΙ !!

Πολλοί είναι οί άνθρωποι πού δηλώνουν δημοσίως ότι δεν πιστεύουν στον Θεό. Άρνούνται να δεχτούν τις έντολές του και επιλέγουν τους «θεοποιημένους» συνανθρώπους τους να έχουν ως είδωλα. Παρατηρείται ένας παραλογισμός στις προτιμήσεις τους. Πίστη στο Θεό όχι. Πίστη στα χαρίσματα των «θεοποιημένων» ανθρώπων, ναι. Πολλοί άνθρωποι λέ-

νε: Αυτό, τὸ εἶπε ὁ Μάρξ. Τὸ εἶπε ὁ Άϊνστάιν. Τὸ εἶπε ὁ Φρόιντ. Τὸ εἶπε ὁ τάδε ἢ ὁ δείνα. Άρα ισχύει. Εἶναι δεδομένο. Εἶναι σίγουρα σωστό. Ἐνῶ ἂν στοὺς ἴδιους ἄνθρώπους πείσῃ ὅτι: Αυτό τὸ εἶπε ὁ Χριστὸς (τὸ εἶ-

παν οί Απόστολοι, τὸ εἶπαν οί Άγιοι) σοῦ φέρουν συνεχῶς ἀντιρρήσεις καὶ ἀμφιβολίες. Σοῦ ζητοῦν ἀτράνταχτα ἐπιχειρήματα καὶ ἀποδείξεις γιὰ νὰ τὸ δεχτοῦν καὶ μετὰ ἀπὸ λίγο καὶ πάλι δυσπιστοῦν καὶ ἀμφιβάλλουν... Κάποτε ὁ Γέρων Παΐσιος, ὅταν τοῦ εἶπε κάποιος ἐπισκέπτης: «Γέροντα, ἔχετε ἀπόδειξη ὅτι ὑπάρχει Θεός;» Ἐκεῖνος τοῦ ἀπάντησε ἀστειευόμενος: «Ξέρεις πα-

ραγῶγους καὶ ὀλοκληρώματα;» (δηλαδή μαθηματικὰ καλὰ); «Όχι!», ἀπαντᾷ ἐκεῖνος. «Κρίμα!», συνεχίζει ὁ γέροντας. «Καὶ ἤξερα μιὰ τέτοια ἀπόδειξη...». Οἱ ἄπιστοι δέχονται μὲ ἐμπιστοσύνη τοὺς ἄνθρώπους, πού τοὺς ταιριάζουν, ἐνῶ τοὺς ἄνθρώπους τοῦ Θεοῦ τοὺς ἀποστρέφονται. Τοὺς ἐμπαθεῖς καὶ ἀμαρτωλοὺς τοὺς ἔχουν ὡς παράδει-

γμα ζωῆς. Τοὺς καλοὺς καὶ ταπεινοὺς ὡς παράδειγμα πρὸς ἀποφυγὴν. Ἐχουν ὡς θεοὺς πολιτικούς, ἀξιωματικούς, ἠθοποιούς, τραγουδιστές, λοιποὺς καλλιτέχνες, ἀθλητές, ποδοσφαιριστὲς κ.ἄ. Γι' αὐτοὺς μιλοῦν,

αὐτοὺς θαυμάζουν, αὐτοὺς μιμοῦνται, τέτοιοι θέλουν νὰ γίνουν καὶ αὐτοί, ἀλλὰ καὶ τὰ παιδιὰ τους. Εἶναι δυστυχῶς αἰχμάλωτοι τῆς ὕλης καὶ τῆς γῆς, χωρὶς καμιά πνευματικὴ ἀναζήτηση, χωρὶς καταφυγὴ στοῦ Θεοῦ καὶ χωρὶς νόημα στὴ ζωὴ τους. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι πεθαίνουν ἀμετανόητοι. Στὴν ὑπηρεσία αὐτῶν τῶν ὑποβαθμισμένων πνευματικῶν ...

(Συνέχεια στὴν 10^η σελίδα)

Σᾶς γράφω μὲ βαθιὰ συγκίνηση γιὰ σας ἐνημερώσω γιὰ τὸ θαῦμα ποὺ ἔζησε ἡ οἰκογένειά μας χάρις στὴν θεία ἐπέμβαση τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικόλαου καὶ Εἰρήνης καὶ χάρις στὴν στήριξη καὶ τὶς θερμὲς προσευχὲς τῶν πατέρων τοῦ μοναστηριοῦ τῶν Ἁγίων στὸ Ἄνω Σούλι.

Ἡ οἰκογένειά μου πάντα εἶχε μεγάλη εὐλάβεια στὸν Ἅγιο Ραφαήλ καὶ εἶχαμε ἐπισκεφθεῖ καὶ προσκυνήσει στὸ παρελθὸν ἀρκετὲς φορὲς τοὺς Ἁγίους στὴν Μυτιλήνη. Τὸν Σεπτέμβρη τοῦ 2012 μάθαμε ὅτι ὁ πατέρας μου εἶχε καρκίνο στὸ παχὺ ἔντερο (οἱ γονεῖς μου ζοῦν στὴν Θεσσαλονίκη). Ὁ γιατρὸς ὁ ὁποῖος ἔκανε τὴν βιοψία δὲν μᾶς ἔδωσε ἐλπίδες γιὰ τὴν ζωὴ του. Χάσαμε τὴν γῆ κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μας καὶ πήραμε τὴν ἀπόφαση νὰ ἔρθει στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ τὸ ἀντιμετωπίσουμε μαζί.

Ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες, μπῆκα στὸ ἴντερνετ νὰ ψάξω νὰ βρῶ κάποια ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ στὴν Ἀθήνα καὶ μοῦ ἐμφανίσθηκε ἡ σελίδα ποὺ διαθέτει τὸ μοναστήρι τῶν Ἁγίων στὸ Ἄνω Σούλι Μαραθῶνα. Ἡ μέρα ἐκεῖνη ἦταν Παρασκευὴ καὶ τὴν Δευτέρα θὰ ξεκινούσαμε τὸ πρῶτο στάδιο τῆς θεραπείας μὲ ἀκτινοβολίες, ὥστε νὰ μικρύνει κάπως ὁ ὄγκος γιὰ νὰ ἀκολουθήσει τὸ χειρουργεῖο. Μόλις τὸ εἶδα εἶπα στὴν οἰκογένειά μου ὅτι τὴν ἐπόμενη μέρα θὰ πᾶμε στὸ μοναστήρι. Τὸ ἴδιο βράδυ στὸν ὕπνο μου εἶδα τὴν Ἁγία Εἰρηνούλα μὲ τὶς ξανθὲς κοτσίδες τῆς καὶ μὲ ἓνα ἄσπρο φόρεμα, νὰ μοῦ χαμογελάει καὶ νὰ μοῦ

λέει ὅτι ὅλα θὰ πᾶνε καλά. Τὴν ἐπόμενη μέρα πραγματικὰ ἐπισκεφτήκαμε τὸ μοναστήρι τῶν Ἁγίων καὶ ὅταν μπῆκα στὸ σημεῖο ποὺ ἐμφανίσθηκαν οἱ Ἅγιοι καὶ ἀντίκρισα τὸν βράχο καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Εἰρηνούλας μὲ ἔπιασαν τὰ κλάματα, ἦταν ἀκριβῶς ὅπως τὴν εἶδα στὸν ὕπνο μου καὶ παράλληλα μὲ τὴν ζεστὴ ὑποδοχὴ τῶν πατέρων καὶ τὴν διαβεβαίωσή τους ὅτι ὁ Ἅγιος Ραφαήλ θὰ μᾶς βοηθήσει, πήραμε πολὺ δύναμη γιὰ τὴν συνέχεια.

Ἐν τῷ μεταξὺ, ὁ πατέρας μου ποὺ ἔχει κλειστοφοβία καὶ τοῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ μπεῖ στὸ μηχανημα γιὰ τὶς ἀκτινοβολίες, ἐπικαλέστηκε τὸν Ἅγιο Ραφαήλ, προσευχήθηκε νὰ τὸν βοηθήσει καὶ κάθε φορὰ ποὺ ἔμπαινε στὸ μηχανημα ἀντὶ γιὰ φόβο ἐνίωθε μιὰ ἀγαλλίαση καὶ χαρὰ. ἤξερε καὶ ἐνίωθε ὅτι ὁ Ἅγιος Ραφαήλ ἦταν κοντὰ του. Ἐνα βράδυ ὁ πατέρας μου εἶδε στὸν ὕπνο του ὅτι ἦταν στὸ μοναστήρι στὸ Ἄνω Σούλι καὶ ἄκουσε μιὰ φωνὴ νὰ τοῦ λέει «Εἶπε ὁ Ἅγιος Ραφαήλ πὼς θὰ σὲ θεραπεύσει καὶ νὰ ἀνάψεις δυὸ λαμπάδες».

Οἱ μέρες γιὰ νὰ γίνεῖ τὸ χειρουργεῖο πλησίαζαν καὶ ἡ στενοχώρια μας καὶ τὸ ἄγχος μας μεγάλωνε, τότε ὁ πατέρας μου ξαναεἶδε ὄνειρο ὅτι ἦταν στὸν βράχο στὸ μοναστήρι καὶ εἶδε ἓναν ἱερέα μὲ ἄμφια χωρὶς νὰ βλέπει τὸ πρόσωπό του, ἀλλὰ ἐνίωθε ὅτι ἦταν ὁ Ἅγιος Ραφαήλ, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπε «ἐγὼ ὅτι ἦταν νὰ κάνω, τὸ ἔκανα» καὶ μετὰ τοῦ ἔδειξε τὶς εἰκόνας μὲ τὰ τάματα. Τηλεφωνήσαμε στὸ μοναστήρι, διηγηθή-

καμε τὸ ὄνειρο καὶ οἱ πατέρες μας διαβεβαίωσαν ὅτι ὁ Ἅγιος Ραφαὴλ θὰ μᾶς βοηθήσει. Τὸ χειρουργεῖο ἔγινε, ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ γιατρὸς δὲν ἦταν εὐχαριστημένος, ὁ ὄγκος εἶχε ἐπεκταθεῖ ἔξω ἀπὸ τὸ ἔντερο. Οὔτε μιὰ στιγμή δὲν τὸ πίστεψα καὶ δὲν ἔχασα τὴν ἐμπιστοσύνη μου στοὺς Ἁγίους καὶ ὅτι ὅλα αὐτὰ ποὺ ζήσαμε καὶ εἶδαμε δὲν ἦταν ἀλήθεια.

Ἡ μητέρα μου τὸ ἴδιο βράδυ εἶδε στὸν ὕπνο της τὴν Ἁγία Εἰρήνη νὰ κρατᾷ μιὰ λευκὴ σελίδα καὶ νὰ τῆς λέει ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων θὰ εἶναι καθαρὰ. Ὅπως καὶ πραγματικὰ ἔγινε, ἡ βιοψία ἦταν ἀνέλπιστα καλὴ, ὁ γιατρὸς δὲν πίστευε στὰ μάτια του, τὸ μόνο ποὺ ἀπέμεινε νὰ κάνει ὁ πατέρας μου ἦταν ἓνα προληπτικὸ σχῆμα ἀπὸ ἐλαφρῖα χημειοθεραπεία. Οἱ ἀξονικὲς καὶ οἱ ἐξετάσεις του ἦταν πεντάκαθαρες.

Ἡ ἐπέμβαση τῶν Ἁγίων σὲ ὅλη τὴν διάρκειά της δοκιμασίας μας ἦταν μεγάλη καὶ ὀλοφάνερη μεχρι καὶ σήμερα καὶ ευχαριστοῦμε μὲ ὅλη μας τὴν δύναμη τὸν Θεὸ καὶ τοὺς Ἁγίους του ποὺ μᾶς βοήθησαν τόσο πολὺ καθὼς καὶ τοὺς πατέρες τῆς μονῆς τῶν Ἁγίων στὸ Ἄνω Σούλι Μαραθῶνα γιὰ τὴν συμπαράστασή τους.

Εὐαγγελία Μ.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ Ἡ ΠΕΜΠΤΗ

Ἐνα παιδάκι, δώδεκα ἐτῶν, ξεκίνησε τὸ πρῶτὴ τῆς Κυριακῆς νὰ πάη στὴν ἐκκλησία. Μόλις τὸ εἶδε ὁ πατέρας του νὰ φεύγει τὸ ρώτησε: - Ποῦ πᾶς πρῶτὴ - πρῶτὴ; - Στὴν ἐκκλησία, ἀπάντησε ἐκεῖνο. - Τί; Στὴν ἐκκλησία; εἶπε ὁ πατέρας ἀγανακτισμένος. Ἡ ἐκκλησία εἶναι γιὰ τὴν μητέρα σου. Ἐσὺ πρέπει νὰ ἀκολου-

θήσης ἐμένα. Καὶ ἐννοοῦσε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ στὸν δρόμο τῆς ἀπιστίας, στὴν περιφρόνησι τῆς θρησκείας. Τὸ παιδάκι, χαμήλωσε τὰ μάτια του καὶ ἀπάντησε μὲ δάκρυα: - Στὰ μαθήματα τοῦ κατηχητικοῦ Σχολείου, μάθαμε ὅτι ἡ τέταρτὴ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ λέγει νὰ πηγαίνουμε στὴν ἐκκλησία. Μόνον γιὰ τὴν μητέρα μου εἶναι ἡ τετάρτὴ ἐντολή; - Αὐτὸ εἶναι μιὰ μεγάλη ἀνοησία, ἀπάντησε ὁ πατέρας. - Ἀλλὰ τότε, πατέρα μου, ἀπάντησε πάλι τὸ παιδάκι, ἐὰν εἶναι ἀνοησία νὰ ἐφαρμόζουμε τὴν τετάρτὴ ἐντολή, εἶναι ἐπίσης ἀνοησία νὰ προσέχουμε τὴν πέμπτὴ ἐντολή ποὺ λέει νὰ σεβόμαστε τοὺς γονεῖς μας. Τὰ λόγια αὐτὰ ἔπασαν σὰν κεραυνὸς στὰ αὐτιά τοῦ ἀσεβοῦς πατέρα. Ἡ λογικὴ της ἀφελοῦς παιδικῆς ἀπαντήσεως ἦταν τελεία. Ἄν μποροῦσαν οἱ γονεῖς νὰ κατάλαβουν πὼς ἡ καλύτερη ἐπέδουση στὴ ζωὴ τῶν παιδιῶν τοὺς εἶναι ἡ πίστις στὸ Θεό. Γιατί δίνοντας στὰ παιδιά τοὺς τὸ Θεὸ νοσηματοδοτοῦν τὴ ζωὴ τους. Παιδιά μὲ Θεὸ ἔχουν δυνάμεις, ἀντέχουν στὶς φουρτούνες καὶ ἐλπίδες στὰ ναυάγια. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχει Θεὸ δὲν γκρινιάζει, δὲν ἀρπάζει, δὲν μεμψιμοιρεῖ. Ὅποιος ἔχει Θεό, ἔχει πατέρα, ἔχει λιμάνι, ποτὲ δὲν εἶναι μόνος σὲ λιακάδες, μπουρνία ἢ τρικυμίες. Ὅποιος ἔχει Θεὸ ζεῖ τὴν εὐτυχία τῆς προσφορᾶς, γεύεται τὸ μεγαλεῖο τῆς συγνώμης, νοιώθει τὴ γλυκύτητα τῆς προσευχῆς, βάζει οὐρανὸ στὴ ζωὴ του.

ΤΟ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ ΤΟΥ ΓΕΙΤΟΝΑ

Ἐρριξα ἓνα περιφρονητικὸ βλέμμα στὸ πεζοδρόμιό τοῦ γείτονα. Γεμάτο χῶμα, ξερὰ φύλλα, πεταμένα χαρτάκια, σβησμένες γόπες. Κι ὕστερα μὲ κρυφὸ καμάρι γύρισα στὸ δικό μου,

καθαρό, φρεσκοσκουπισμένο, νοικοκυρεμένο. Πόση διαφορά. «Καθένας κάνει τις επιλογές του», σκέφτηκε. «Δέν μπορώ να τον κάνω με τὸ ζόρι νοικοκύρη». Μάζεψα τὴν σκούπα καὶ τὸ φαράσι μὲ ἰδρωμένο τὸ μέτωπο, ἀλλὰ μὲ συνείδηση ἥσυχη. Λίγη ὥρα ἀργότερα ἕνα ἔλαφρὺ καλοκαιρινὸ βοριαδάκι ἔφερε τὰ πάνω κάτω! Ὅλα τὰ σκουπίδια ἀπὸ τὸ διπλανὸ πεζοδρόμιο, λὲς καὶ ὑπάκουσαν σὲ ἕνα μυστικὸ πρόσταγμα, στροβιλίστηκαν λίγο καὶ ὕστερα στρογγυλοκάθισαν ἀναπαυτικὰ στὸ δικό μου πεζοδρόμιο! Ἄδικα τὸ καμάρι, ἄδικος ὁ κόπος καὶ ὁ χρόνος ποὺ ἔχασα. Τί κρίμα! Προβληματίστηκα. Ὅπως τὰ πεζοδρόμια δὲν εἶναι ἀπομονωμένα, ἀλλὰ ἡ καθαριότητα τοῦ ἑνὸς ἐπηρεάζει τὴν καθαριότητα τοῦ ἄλλου, ἔτσι συμβαίνει καὶ στὴ ζωὴ. Κι' ἀρκεῖ ἕνα ἔλαφρὺ καλοκαιρινὸ βοριαδάκι γιὰ νὰ μεταφέρει τὰ ξένα σκουπίδια στὴν δική μας καρδιά. Καὶ τότε... ἄδικα τὸ καμάρι! Κρίμα στὸν κόπο μας! Ἄς διευρύνουμε τοὺς ὀρίζοντές μας. Κι' ἄς συνειδητοποιήσουμε ὅτι δουλεύοντας γιὰ τὴν ἀναβάθμισι τοῦ συνόλου, δουλεύουμε συγχρόνως γιὰ τὴν οἰκογένειά μας. Προσφέροντας στὴν κοινωνία, εὐεργετοῦμε συγχρόνως τὸ σπίτι μας. Σκορπώντας φῶς κι' ἀγάπη στὸν κόσμο, ὠφελούμαστε πρῶτοι ἑμεῖς οἱ ἴδιοι. Ἀνεβάζοντας τὸ ἐπίπεδό της τοπικῆς ἢ εὐρύτερης κοινωνίας, διασφαλίζουμε τὰ δικά μας παιδιά. Ἡ κοινωνία κι' ἐγὼ εἴμαστε συγκοινωνοῦντα δοχεῖα. Δίνουμε καὶ ταυτόχρονα παίρνουμε. Προσφέρουμε καὶ ταυτόχρονα εἰσπράττουμε.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

Ἐνας φαλακρὸς ἔβριζε τὸν Διογένη. Ὁ Φιλόσοφος γύρισε καὶ τοῦ εἶ-

πε: «Δὲν σοῦ ἀνταποδίδω τὶς βρισιές, ἀλλὰ θὰ ἤθελα νὰ πῶ ἕνα μπράβο στὶς τρίχες σου, διότι ἀπαλάχτηκαν ἀπὸ ἕνα κακορίζικο κεφάλι».

ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Παρακινούσαν τὸν Φίλιππο τὸν Μακεδόνα νὰ ἐξορίσει κάποιον ποὺ τὸν κακολογοῦσε. «Δὲν εἶστε καλά», εἶπε ὁ Φίλιππος, «Θέλετε νὰ τὸν στείλω νὰ μὲ κατηγορεῖ καὶ σὲ ἄλλα μέρη»;

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΖΩΑ

Ἡ ἀγάπη τοῦ παπα-Φιλαρέτου τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κωνσταντινουπόλεως στὸ Ἅγιο Ὄρος, δὲν περιοριζόταν μόνο στοὺς ἀνθρώπους. Ἀπλωνόταν πιδόπερα, στὰ ἄψυχα, στὰ ζῶα, στὴ φύση. Μία ἡμέρα, ἔξω ἀπὸ τὸ κελλὶ τοῦ Γέροντα, γινόταν μεγάλος θόρυβος. Δυὸ χελιδόνια εἶχαν ἀρχίσει μεταξὺ τοὺς σφοδρὴ μονομαχία. Ὁ Γέροντας βγήκε ἔξω καὶ ἀντίκρουσε μὲ λύπη τὸ πιδόπερα μεγαλόσωμο χελιδόνι νὰ χτυπᾷ μὲ τὸ ράμφος του τὸ ἄλλο καὶ νὰ τὸ ἔχει μαθήσει στὴν κυριολεξία. Χωρὶς νὰ χάσει καιρὸ, τὸ ἔδιωξε καὶ πῆρε στοργικὰ τὸ πληγωμένο χελιδόνι στὰ χέρια του. Τὸ περιποιήθηκε καὶ τελικὰ τὸ χελιδόνι ἔζησε. Ἀπὸ τότε αὐτὸ ἀκολουθοῦσε παντοῦ τὸν παπα-Φιλάρετο, δείχνοντας τὴν εὐγνωμοσύνη του καὶ τὴν ἀφοσίωσή του. Πετοῦσε μπροστά του, ἔκανε τὰ φτερουγίσματά του, τὰ παι-

χνίδια του, τιτίβιζε. Λίγες ημέρες αργότερα ο Γέροντας βγήκε από το Μοναστήρι και περπατούσε προσευχόμενος. Το χελιδόνι, ως πιστός φίλος και σύντροφός του, πετούσε χαρούμενα κοντά του. Κάποια στιγμή ο παπά-Φιλάρετος κάθισε λίγο να ξεκουραστεί και χωρίς να το καταλάβει αποκοιμήθηκε. Ξαφνικά το χελιδόνι άρχισε να πετά άνησυχο επάνω από το κεφάλι του τιτιβίζοντας δυνατά, σαν να ήθελε να τον ξυπνήσει και να τον προειδοποιήσει για κάποιον κίνδυνο. Ο Γέροντας πράγματι ξύπνησε και τί να δει; Λίγο πιδό πέρα ένα μεγάλο φίδι έτοιμαζόταν να του έπιτεθει. Το χελιδόνι είχε κάνει με τη σειρά του το δικό του έλεος στον έλεήμονα Γέροντα.

Η ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

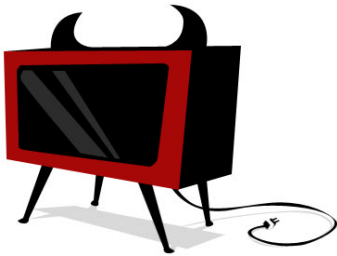

Τόν καιρό πού είχε τη διεύθυνση της Έκκλησιαστικής Σχολής Ριζαρείου ο Άγιος Νεκτάριος, για κάποιο διάστημα ο έπιστάτης της Σχολής άρρώστησε. Όταν βγήκε από το Νοσοκομείο, οι γιατροί του είπαν να μην έργαστεί, τουλάχιστον για τρεις μήνες, γιατί διαφορετικά θα βάλει σε κίνδυνο τη ζωή του. Οι έργαζόμενοι όμως τότε δεν ήταν μόνιμοι και δεν είχαν ασφάλεια, όποτε ύπρχε το ένδεχόμενο να χάσουν τη δουλειά τους. Αυτό φοβήθηκε και ο έπιστάτης της Ριζαρείου. Μια μέρα λοιπόν, μετά από κάποια μικρή ανάρρωση πήγε στη Σχολή και είδε τα πάντα να εί-

ναι πεντακάθαρα. Τόν έκοψε κρύος ιδρώτας. Θα πήραν άλλον, ύπέθεσε. Πήγε την άλλη ημέρα στη Σχολή και διαπίστωσε πάλι το ίδιο. Βέβαιος πιά ότι τόν απέλυσαν, πήγε να βρει το διευθυντή της Σχολής. Ο Άγιος τόν δέχθηκε με πολλή καλοσύνη και του είπε - Μην άνησυχείς, παιδί μου, δέν πρόκειται να σε άπολύσουν. Να κάνεις ό,τι σου είπαν οι γιατροί - Μα πούδς καθαρίζει Σεβασμιώτατε τόσο καιρό; Του άποκρίθηκε εκείνος - Μην σε άπασχολεί παιδί μου, αυτό. Όλα θα είναι καθαρά, σαν να ήσουν εδώ έσύ. Έφυγε ο έπιστάτης γεμάτος χαρά, αλλά και περιέργεια για το πούδς θα καθάριζε τούς χώρους της Σχολής τόσοσους μήνες πού θα έλειπε. Όταν πήγε σπίτι του, του ήλθε μια σκέψη να πάει πρωί - πρωί την άλλη μέρα για να δει τί συμβαίνει. Πήγε αλλά βρήκε πάλι τη Σχολή πεντακάθαρη. Αύριο θα πάω πιδό πρωί, για να δώ έπιτέλους τί γίνεται, σκέφθηκε. Πράγματι, μόλις χάραξε, έφθασε στη Σχολή. Και τί να δει! Ο Διευθυντής της Σχολής ο Άγιος Νεκτάριος είχε μαζεμένα τα ράσα του και με μια σκούπα και έναν κουβά στο χέρι καθάριζε τούς χώρους και τα άποχωρητήρια. Δέν κρατήθηκε, έτρεξε κοντά του και του είπε: - Σεβασμιώτατε, έσεις κάνετε αυτή την ταπεινωτική έργασία; Σάς παρακαλώ να μην τó ξανακάνετε αυτό. Άπό αύριο θα έρχομαι έγώ. Αισθάνομαι τώρα καλύτερα, αλλά και δέν θέλω να κάνετε έσεις αυτή τη δουλειά πού πρέπει να την κάνω έγώ. Ο Άγιος Νεκτάριος τόν πήρε τότε από το χέρι, τόν όδήγησε στο Γραφείο και του είπε: Παιδί μου, καμιά έργασία δέν είναι ταπεινωτική. Ο Θεός εύλόγησε την έργασία και εύλογεί και αυ-

τοὺς ποὺ ἐργάζονται. Αὐτὸ ποὺ εἶ-
δες δὲν θὰ τὸ πείς σὲ κανέναν, ἂν
θέλεις νὰ μὴ σὲ ἀπολύσει ἢ ἐπιτρο-
πὴ τῆς Σχολῆς. Καὶ ὁ μὲν Ἅγιος
Νεκτᾶριος ἀπὸ ταπείνωση δὲν ἤθε-
λε νὰ ἀποκαλυφθεῖ ἡ ἀρετὴ του, ὁ
δὲ Θεὸς ποὺ δοξάζει τοὺς ταπεινοὺς
τὴν ἀπεκάλυψε καὶ τὴν κατέστησε
φανερὴ σὲ ὅλους.

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

Διαβάστε τὴν συγκλονιστικὴ ἐπιβε-
βαιώση τῆς προφητείας γιὰ τὴν τη-
λεόραση, ποὺ εἰπώθηκε ἀπὸ τὸν
Ἅγιο Κοσμᾶ τὸν Αἰτωλὸ πρὶν 250
χρόνια. Ἡ προφητεία τοῦ Ἁγίου
Κοσμᾶ λέει «Θὰ ἔλθει καιρὸς ποὺ ὁ
διάβολος θὰ μπεῖ σ' ἓνα κουτὶ καὶ
τὰ κέρατά του (δηλαδὴ οἱ κεραῖες
τῆς τηλεόρασης) θὰ εἶναι στὰ κερα-
μίδια». Καὶ ἔτσι εἶναι: Ἐδῶ καὶ χρό-
νια ὁ Ἅγιος γέροντας Ἰωσήφ τοῦ
Ἁγίου Ὁρους τὴν τηλεόραση τὴν
ἔλεγε «τηλεκόλαση», καθὼς πρά-
γματι ἔχει γίνεи τὸ μέσο, ἀπὸ τὸ ὁ-
ποῖο ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς Γῆς γίνονται
κοινωνοὶ κάθε ἀσχήμιας καὶ κάθε
ἀνηθικότητας, ἀλλὰ καὶ κάθε ἀντί-
θεης καὶ σκοταδιστικῆς προπαγάν-
δας καὶ παραπληροφόρησης. Μαρ-
τυρία Χρυσοπούλου Ἰωάννου, Ἀρ-
χιτέκτονα ἀπὸ τὴν Ἀλεξανδρουπό-
λη: «Εἶμαι παντρεμένος μετὰ τὴ Σιο-
ντοπούλου Εὐανθία καὶ ἔχουμε τρεῖς
παιδιά. Πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια,
ὅταν ὁ γυιὸς μου Χρῆστος ἦταν τρι-
άμισι χρόνων, συνήθιζε βλέποντας

τὴ μητέρα του νὰ θυμιάζῃ τὸ σπίτι,
νὰ τὴν ἀκολουθῇ καὶ νὰ θυμιάζῃ
(ὑποτίθεται) καὶ ὁ ἴδιος μετὰ τὴν ξύλι-
νη κουδουνίστρα του, ἢ ὅποια ἔμοι-
αζε μετὰ θυμιατό, ὅλο τὸ σπίτι ἐπανα-
λαμβάνοντας τὸ «Κύριε ἐλέησον».
Κάποια ἡμέρα, ἐνῶ θυμιάζε κατὰ
τὴν συνήθειά του μετὰ τὸ παιχνίδι
του, παρέλειψε νὰ θυμιάσῃ τὴν γω-
νιά τοῦ σαλονιοῦ ὅπου βρισκόταν ἡ
τηλεόραση. Αὐτὸ τὸ πρόσεξε ἡ γυ-
ναίκα μου καὶ τὸν ρώτησε γιὰτὶ δὲν
θυμιάζει καὶ τὸ σαλόνι. Ὁ Χρῆστος
τῆς ἀπάντησε ἐντελῶς φυσικὰ ὅτι
«αὐτὸς ὁ ξένος ποὺ κάθεται πάνω
στὴν τηλεόραση δὲν τοῦ ἐπιτρέπει
νὰ θυμιάσῃ ἐκεῖ. «Μὰ ποιὸς ξένος
Χρῆστος», τὸν ξαναρωτᾷ ἡ γυναίκα
μου. «Νά, αὐτὸς καλὲ μαμά, ποῦ
κάθεται πάνω στὴν τηλεόραση, δὲν
τὸν βλέπεις;». Ὁ Χρῆστος ἔβλεπε με-
τὰ καθαρὰ μάτια τῆς ψυχῆς του τὸν
διάβολο καθημένο πάνω στὴν τηλε-
όραση καὶ τὸν ὅποιο μάλιστα ἐνω-
χλοῦσε τὸ ὑποτιθέμενο θυμιαμα τοῦ
Χρῆστου. Μετὰ ἀπὸ συζήτηση τοῦ
παραπάνω γεγονότος μετὰ τὸν Πνευ-
ματικὸ μας πατέρα, βγάλαμε τὴν τη-
λεόραση ἀπὸ τὸ σπίτι μας». (Πηγή:
Ἀσκητὲς μέσα στὸν κόσμον, ἐκδόσε-
ως Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου Ἁγίου Ἰω-
άννης ὁ Πρόδρομος, Μεταμόρφωσις
Χαλκιδικῆς, σελὶς 375-376)

Η ΑΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ἐπῆρχε ἓνα τυφλὸ κορίτσι ποὺ μι-
σοῦσε τὸν ἑαυτὸ τῆς ἀκριβῶς ἐπειδὴ
ἦταν τυφλή. Μισοῦσε τοὺς πάντες
ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἀγαπημένο της φίλο.
Αὐτὸς ἦταν πάντα ἐκεῖ γιὰ ἐκείνη.
Εἶχε πεῖ ὅτι ἂν ποτὲ μποροῦσε νὰ
δεῖ τὸν κόσμον, θὰ παντρευόταν τὸ
φίλο της. Μιὰ μέρα ἡ τυφλὴ μπο-
ροῦσε νὰ δεῖ τὰ πάντα, μαζὶ καὶ τὸ
ἄγορι της. Ὁ φίλος της τότε τὴν ρώ-
τησε: «Τώρα ποὺ μπορεῖς νὰ δεῖς

τὸν κόσμον, θὰ μὲ παντρευτεῖς». Τὸ κορίτσι, ποῦ γιὰ πρώτη φορὰ τὸν ἀντίκρουσε μὲ τὰ μάτια της, τὸν παρατήρησε προσεκτικά. Σοκαρίστηκε ὅταν εἶδε ὅτι καὶ ὁ φίλος της ἦταν τυφλὸς καὶ ἀρνήθηκε νὰ τὸν παντρευτεῖ. Καὶ ὁ φίλος της ἔφυγε δακρυσμένος. Αὐτὸ γίνεται μὲ τοὺς ἀνθρώπους: Πολὺ λίγοι θυμοῦνται πῶς ἦταν ἡ ζωὴ τοὺς παλιότερα καὶ ποῖος ἦταν πάντα ἐκεῖ γι' αὐτοὺς στὶς πιὸ δύσκολες στιγμές. Ἔτσι, πολὺ εὐκόλα φέρονται μὲ ἀχαριστία ἀκόμα καὶ στοὺς μεγαλύτερους εὐεργέτες τους...

ΕΛΛΑΔΑ ΧΩΡΙΣ ΗΘΙΚΟΥΣ ΦΡΑΓΜΟΥΣ

Οἱ Ἕλληνες μιμοῦνται τοὺς Εὐρωπαίους. Ὅ,τι ἀνήθικο καὶ ἀμαρτωλὸ ὑπάρχει τὸ συνιστοῦν οἱ ἐπιτήδαιοι νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα: Ἡ γυμνότης εἶναι μία ἀδιάντροπη ἀμαρτία ποῦ ἔχει ἐσχάτως κατοχυρωθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Γίνεται ὅπως γράφει τὸ «Ἔθνος» τῆς 10-6-2013 τῶρα τελευταία εἰς Θεσσαλονίκην ποδηλατοδρομία ἀνδρῶν, γυναικῶν, νέων καὶ νεανίδων ἀλλὰ καὶ μεγαλυτέρων! Καὶ τὸ σύνθημα εἶναι «ἐλάτε ὅσο γυμνοὶ τολμάτε» καὶ μεταξὺ τῶν νέων γίνεται συναγωνισμὸς ποῖος θὰ εἶναι πιὸ γυμνός. Εἶναι τὸ δαιμόνιο τῆς γυμνίας, ποῦ εἶναι μία μεγάλη ἀμαρτία. Γράφει ἡ ὦς ἄνω ἐφημερὶς ὅτι ὑπῆρξε κοσμοσυρροὴ διὰ νὰ ἰδοῦν τὴν ποδηλατοδρομία. Ἔχουμε μεγάλην εὐθύνην ὅταν δὲν ἐνημερώνεται σωστὰ ἰδίως ἡ νεολαία. Ὑπάρχουν ἠθικοὶ φραγμοὶ ποῦ ἂν δὲν τοὺς τηροῦμεν, θὰ ἔλθῃ ἡ θλίψις καὶ ἡ ἀπογοήτευσις. Μόνον ἡ τήρησις τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ θὰ φέρει εἰς τοὺς νέους τὴν ἀληθινὴν χαρὰν καὶ εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΜΟΛΔΑΒΙΑΣ

Τὸ ἐπιτίμιον τῆς ἀκοινωνησίας ἐπέβαλε εἰς τοὺς κυβερνῶντας τῆς χώρας ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Μολδαβίας κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 20¹⁵ Ἰουνίου, ἐπειδὴ ἐψήφισαν «ἀντιρατσιστικὸν νόμον», ὁ ὁποῖος ἐπιβάλλει αὐστηρὰ πρόστιμα καὶ ποινὰς εἰς ὅσους ἀρνηθῶν νὰ ὑπηρετήσουν τὰς «οἰκογενεῖας» τῶν ὁμοφυλοφίλων. Αἱ ποινὰι ἀφοροῦν καὶ ἱερεῖς ἐφόσον οὗτοι ἀρνηθῶν νὰ τελέσουν γάμους ὁμοφυλοφίλων. Παρ' ὅλες τὶς ἐκκλήσεις τῆς Ἐκκλησίας ἢ κυβέρνησις τὴν ἀγνόησε πλήρως. Ἄς δοῦμε τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Μολδαβίας. «Ἐχοντας τὸ καθήκον νὰ ἀντιτασσώμαστε στὴν ἐξάπλωσιν τῆς ἀμαρτίας, ἡ σημερινὴ κατάστασις μᾶς ζητεῖ νὰ διαλέξουμε μεταξὺ τοῦ αἰωνίου Χριστοῦ καὶ τῆς πρόσκαιρης κυβέρνησις, ποῦ ψηφίζει ἀντιχριστιανικὰς νομοθεσίας. Σίγουρα ἐμεῖς διαλέγουμε τὸν πρῶτον δρόμον. Ἡ ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων μᾶς κάνει νὰ ἐκφράσουμε τὴν ἀντίθεσίν μας καὶ νὰ διαχωρίσουμε τὴν θέσιν μας ἀπὸ αὐτοὺς ποῦ φανερὰ διώκουν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπικαλούμαστε γιὰ καθαρὰ θεραπευτικοὺς σκοποὺς τὴν κανονικὴν παράδοσιν τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας μετὰ νὰ συνεισιστοῦν. Μὲ αὐτὴν μᾶς τὴν ἀπόφασιν οἱ κυβερνῶντες δὲν θὰ μπορέσουν νὰ κοινοῦν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων καὶ ἔπειτα ἀνάλογα μὲ τὴν μετάνοιάν τους θὰ γίνονται δεκτοί». Ὁ ἀντιρατσιστικὸς νόμος στὴν Μολδαβίαν (μεταξὺ ἄλλων) ἐπιτρέπει στοὺς ὁμοφυλόφιλους νὰ υἰοθετοῦν παιδιὰ καὶ νὰ παντρεύονται. Ἐπιβάλλει τσουχτε-

ρὰ πρόστιμα καὶ φυλάκιση σὲ ὄσους ποῦν κάτι ἐναντίον τοὺς ἢ σὲ ὅποιον ἀρνηθεῖ κάποια ὑπηρεσία. (Συνεπῶς αὖριο μεθαύριο ἐὰν πᾶνε 2 ἀπὸ αὐτοὺς στὴν ἐκκλησία καὶ ζητήσουν νὰ παντρευτοῦν καὶ ὁ ἱερέας ἀρνηθεῖ τότε θὰ φυλακιστεῖ). (Ὁρθόδοξος Τύπος, 28-6-2013, σ. 8)

ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΥΛΙΑ

Πρόκληση καὶ ἱεροσυλία! Μία ἀπὸ τὶς τουρκικὲς σειρὲς ποὺ τὸ τελευταῖο διάστημα εἰσέβαλαν στὴν Ἑλληνικὴ τηλεοπτικὴ πραγματικότητα, τὸ «Ἐνα ἀστέρι γεννιέται» ποὺ προβάλλεται καθημερινὰ ἀπὸ τὴ συχνότητα τοῦ Mega ὑπέπεσε σὲ μεγάλο σφάλμα, ἀφοῦ μετέτρεψε ὀρθόδοξη Βυζαντινὴ ἐκκλησία σὲ ... νυχτερινὸ κέντρο. Οὔτε λίγο, οὔτε πολὺ, οἱ παραγωγοὶ τῆς σειρᾶς μετέτρεψαν τὸ ἱερὸ τοῦ ἱστορικοῦ ναοῦ σὲ ... πάλκο μὲ ὀρχήστρα καὶ τραγουδίστριες νὰ διαγωνίζονται στὸ ποῖα εἶναι ἡ καλύτερη στὰ τουρκικὰ ἄσματα. Συγκεκριμένα, σὲ μία στιγμὴ ποὺ ἡ «γυαλιστερὴ» τραγουδίστρια, μὲ μὸβ τουαλέτα στολισμένη μὲ παγιέτες ... ἐρμήνευε ἕνα τουρκικὸ κομμάτι (καὶ ... λουζόταν μὲ χαρτοπόλεμο) τὸ πλάνο «ἀνοιξε» καὶ εἶδαμε ἕναν μεγάλο σταυρὸ ποὺ ὑπῆρχε πάνω ἀπὸ τὸν χῶρο. Χωρὶς ἀμφιβολία ὁ ὀρθόδοξος ναὸς ποὺ χρησιμοποιεῖται γι' αὐτὸ τὸ προκλητικὸ τηλεοπτικὸ ἀνοσιούργημα δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ αὐτὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης (βρίσκεται κοντὰ στὴν Ἁγία Σοφία), ποὺ ἀνεγέρθη στὴν

Κωνσταντινούπολη ἀπὸ τὸν Μεγάλου Κωνσταντῖνο καὶ κουβαλεῖ ἱστορία πολλῶν αἰῶνων. (Τετάρτη 24-7-2013, www.defencenet.gr)

Ο ΤΖΩΡΤΖ ΣΟΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΥΣ

Τὸν τελευταῖον καιρὸν ὅλοι ἔχουμε ἀπορήσει μὲ τὰς φιλανθρωπικὰς δραστηριότητος τοῦ Ἰδρύματος Νιάρχου. Ἐν μέσω κρίσεως διαθέτει πολλὰ ἑκατομμύρια, κατὰ περίστασιν, διὰ φιλανθρωπικοὺς κυρίως σκοποὺς καὶ δευτερευόντως διὰ ἄλλους. Ἡ δύναμις του δὲν ἀποκλείεται νὰ προέρχεται ἀπὸ τὸν διαβόητον φιλοσκοπιανὸ καὶ φιλοσιωνιστὴν Τζῶρτζ Σόρος, ὁ ὁποῖος ἐτοιμάζεται νὰ διαθέσῃ μέσω τοῦ ἰδρύματος πολλὰ χρήματα, διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς ἐν Ἑλλάδι μουσουλμάνους λαθρομετανάστες... Τὰ γράφουμε ὅλα αὐτά, διότι ὁ ζάμπλουτος κερδοσκόπος, ὁ ὁποῖος εἶναι προσωπικὸς φίλος τοῦ Γ. Παπανδρέου καὶ Ἑλληνες σύμβουλοί του διωρίσθησαν σύμβουλοι μεγάλου ὑπουργοῦ «παιδιοῦ τοῦ κομματικοῦ σωλήνα» μὲ τὴν ὑπογραφήν τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἄντωνιου Σαμαρά. Ἦλθεν μάλιστα ὁ κ. Σόρος εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ὠμίλησεν εἰς συνέδριον διὰ τὴν φιλανθρωπίαν, τὸ ὁποῖον ὠργάνωσε τὸ ἴδρυμα Νιάρχος. Ὁ κ. Σόρος ἀφοῦ κατενόησε τὰ διεθνεῖς ἀδικίας εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὀργισμένοι, τοὺς ἐκάλεσε «νὰ πνίγουν» τὰς πικρίας τῶν καὶ νὰ βοηθήσωμεν τοὺς μουσουλμάνους λαθρομετανάστες. Μᾶς ἐκάλεσεν νὰ ἀγκαλιάσωμεν τὸν «μουσουλμάνον ἀδελφόν», ὅταν τὸ ἑλληνικὸ κράτος «βγάζει εἰς τὸ σφυρί» τὴν οἰκίαν μεταλλεργάτου «μὲ γυναίκα καὶ τρεῖς τέκνα» διὰ χίλια

ἑξακόσια ὀγδοήκοντα εὐρῶ καὶ ὄ-
ταν **1^{ου}**) Οἱ μισθοὶ καὶ οἱ συντάξεις
ἔχουν ἔξευτελισθῆ **2^{ου}**) Τὸ Κοινωνι-
κὸ Κράτος κατέρρευσε **3^{ου}**) Σχολεῖα
κλείνουν **4^{ου}**) Τὰ λειτουργικὰ ἔξοδα
διαρκῶς περικόπτονται καὶ τὸ αὐτὸ
σημειώνεται καὶ μὲ τὰ ἀντίστοιχα
τῆς Ἀστυνομίας. **5^{ου}**) Τὰ συσσίτια
αὐξάνονται καθημερινῶς. **6^{ου}**) Ἡ
συμμετοχὴ εἰς τὴν ἀγορὰν φαρμά-
κων αὐξάνεται καθημερινῶς **7^{ου}**) Ἡ
ἀνεργία καλπάζει, ἐπειδὴ κλείνουν
καθημερινῶς ἐπιχειρήσεις, βιοτεχνί-
ες καὶ οἰκογενειακαὶ ἐπιχειρήσεις.
8^{ου}) Τὸ ἐπιστημονικὸν δυναμικόν
τῆς Χώρας (ἦτοι τὰ Ἑλληνόπουλα)
ὡς καὶ ἀπλοὶ ἀνεργοί, οἱ ὅποιοι κά-
νουν χειρονακτικὰς ἐργασίας, μετα-
ναστεύουν. Ἐὰν ὁ κερδοσκοπὸς κ.
Σόρος ἔχει πραγματικῶς φιλόφρω-
πα αἰσθήματα δὲν ἔχει παρὰ νὰ δι-
οργανώσῃ ἕνα διεθνή διαγωνισμὸν
εἰς τὸν ὅποιον θὰ κληθοῦν νὰ συμ-
μετάσχουν, δωρηταὶ διὰ τὴν ἀντιμε-
τώπισιν τῶν προβλημάτων τῆς Ἑλ-
λάδος. Ὑποδεικνύομεν δηλαδὴ νὰ
γίνῃ ὅ,τι συνήθως ἀκολουθεῖται
μετὰ ἀπὸ μίαν μεγάλην πολεμικὴν
ἐνέργειαν εἰς κάποιαν χώραν. Αὐτὸ
τὸ ὅποιον συντελεῖται εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα εἶναι πόλεμος τὸν ὅποιον διε-
ξάγουν Εὐρωπαϊκαί, Ἀμερικανικαί,
Ἀσιατικαὶ καὶ ἄλλαι δυνάμεις μὲ
εὐθύνην Ἑλλήνων πολιτικῶν, οἱ
ὅποιοι ἐρρημάξαν καὶ ἐπρόδωσαν
τὴν Ἑλλάδα. Πρῶτα θὰ ἀσχοληθώ-
μεν μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Ἑλλη-
νες καὶ μετὰ μὲ ὄλους τοὺς ἄλλους
οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἑλλά-
δα παρανόμως. Ἄλλως τὸ φιλόφ-
ρων μῆνυμα τοῦ κ. Σόρος διὰ
τοὺς «ἀδελφοὺς μουσουλμάνους»
τοὺς εὐρισκομένους παρανόμως εἰς
τὴν Ἑλλάδα δὲν θὰ ἔχη ἀπήχησιν.
Ἴσως συγκινήσει ἀπάτριδες πολιτι-
κούς, οἱ ὅποιοι μετέβαλον τὴν Ἑλ-

λάδα εἰς καταυλισμὸν ἐξαθλιωμέ-
νων ψυχῶν, ἴσως συγκινήσῃ τὴν
Ἀριστερούλικην πλειοψηφίαν τῆς
Ἱεραρχίας, ἢ ὅποια ἀδιαφορεῖ διὰ
τὸν Ἑλληνα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν οἰ-
κογένειαν, ἀλλὰ προστρέχει εἰς βοή-
θειαν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι εἰσβάλλουν
παρανόμως (ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ
ὑπουργοῦ προστασίας τοῦ πολίτου)
εἰς τὴν Χώραν καὶ ἐπιβάλλουν ἕνα
βίαιον ἐποικισμὸν, ἴσως συγκινήσῃ
δημάρχους, οἱ ὅποιοι ἀπαγορεύουν
τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» ἀπὸ τὸν Ραδι-
οφωνικὸν Σταθμὸν τοῦ δήμου τῶν
καὶ ὀργανώνουν παρελάσεις ὁμοφυ-
λοφίλων. Τὴν συντριπτικὴν πλειο-
ψηφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἢ ὅ-
ποια προσέφερε πολλὰ εἰς τοὺς λα-
θρομετανάστες πλέον, τὸ φιλόφρω-
νικὸν μῆνυμά του δὲν θὰ τὴν ἀγγί-
ξῃ, διότι ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν κρίσιν
ἐκέρδισε δισεκατομμύρια καὶ αὐτὸς
(μὲ τὰ στοιχίματα περὶ ἐξόδου ἀπὸ
τὸ εὐρῶ ἢ καὶ μὲ ἄλλους τρόπους) ἐ-
νῶ ὁ ἴδιος εἶναι ὑπὲρ τοῦ δέοντος φι-
λοσκοπιανὸς καὶ ὡς ἔχει ἀποκαλύ-
ψει ὁ Σέβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς
κ. Σεραφεῖμ, εἰς τὴν ἰστοσελίδα τοῦ
ἰδρύματος Σόρος ὑπῆρχε συνθημα-
τολογία ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς
Κρήτης ἐκ τῆς Ἑλλάδος. (Γ. Ζερβός,
Ὁρθόδοξος Τύπος, 12-7-2013, σελ.8)

ΣΥΝΗΛΘΕΝ ΚΑΙΝΙΚΩΣ ΝΕΚΡΑ

Συμφώνως πρὸς πληροφορίας τοῦ ἰ-
στοτόπου «protothema.gr» ὑπὸ ἡμε-
ρομηνίαν 10^{ου} Ἰουλίου «Οἱ γιατροὶ
τοῦ νοσοκομείου «Ἅγιος Ἰωσήφ»
στὴν Νέα Ὑόρκη ἦταν στὸ στάδιο
τῆς ἐκκίνησης μίας χειρουργικῆς
ἐπέμβασης σὲ μία γυναίκα ποὺ ἦ-
ταν, σύμφωνα μὲ αὐτοὺς, κλινικὰ
νεκρή. Ἡ οἰκογένεια τῆς γυναίκας
εἶχε συναινέσει, προκειμένου νὰ γί-
νει διαδικασία δωρεᾶς ὀργάνων.
Μία νοσοκόμα θέλησε νὰ τῆς κάνει

μία άντανακλαστική εξέταση μία ή μέρα πριν τὸ χειρουργεῖο καὶ ἀντιλήφθηκε ὅτι ἡ γυναίκα ἀντιδρουσε. Παρόλα αὐτὰ ὁ θεράπων ἰατρός της θεώρησε ὅτι δὲν ἦταν ἀντίδραση καὶ ἀποφάσισε νὰ ξεκινήσει τὸ χειρουργεῖο γιὰ τὴν ἀφαίρεση τῶν ὀργάνων. Ὅμως, παρόλο ποὺ εἶχε χορηγήσει μέθη, ἡ ἀσθενὴς ἀνοιξε τὰ μάτια της. Πῶς λοιπὸν νὰ εἶναι κάποιος ὑπὲρ τῶν μεταμοσχεύσεων, ὅταν ἐπὶ καθημερινῆς βάσεως, ἀνὰ τὸν κόσμο, συμβαίνουν παρόμοια περιστατικά;

ΠΟΙΟΣ ΑΕΙΖΕΙ ΚΑΙ ΠΟΙΟΣ ΟΧΙ (Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1^η σελίδα)

ἀνθρώπων ἔχουν τεθεῖ ὅλα τὰ μέσα ἐνημέρωσης (τηλεόραση, ραδιόφωνο, ἐφημερίδες, περιοδικά, βιβλία κ.λ.π.) τὰ ὁποῖα προβάλλουν διαρκῶς τὶς δραστηριότητές τους, ἐνῶ ἀποφεύγουν ἐπιμελῶς κάθε ἀναφορά σὲ ἀνθρώπους τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Γέροντας Πορφύριος ἔλεγε «Ἡ ἀλήθεια εἶναι στὴν Ὁρθοδοξία. Ὑπάρχουν πολλὰ φῶτα, ποὺ βλέπει κανεὶς καὶ ἐντυπωσιάζεται, μὰ ἓνα εἶναι τὸ Φῶς τὸ ἀληθινό, ὁ ἀληθινὸς Θεός, δηλαδή ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός». Καὶ ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι δὲν δέχονται τὸ Χριστὸ ὡς Κύριό Του καὶ δὲν πιστεύουν σ' Αὐτόν, παρόλα αὐτὰ δέχονται πολὺ εὐχαρίστως ὅλα τὰ ἀγαθὰ ποὺ προέρχονται ἀπὸ Ἐκεῖνον. Ἡ ἀργία τῆς Κυριακῆς ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν τιμὴ καὶ τὴ λατρεία ποὺ ἀπονέμουμε στὸν Κύριο τὴν ἡμέρα αὐτή. Οἱ ἀργίες τῶν Ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα, καθὼς καὶ τὰ ἀντίστοιχα δῶρα-προσauxήσεις στοὺς μισθοὺς, λόγω τῶν Ἑορτῶν αὐτῶν. Οἱ ἄπιστοι, οἱ ἄθεοι, οἱ ἀδιάφοροι, οἱ κομμουνιστές: Ὅλοι ἀπολαμβάνουν τὶς ἀργίες αὐτὲς καὶ τὰ δῶρα, ἐνῶ

ἀρνοῦνται ἢ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ ἀπὸ τὸν Ὅποῖο προέρχονται οἱ δωρεὲς αὐτές. Ὅλα θέλουμε νὰ τὰ ἀπολαμβάνουμε, ὅλα θέλουμε νὰ τὰ γευόμαστε, ἀλλὰ σεβασμὸς καὶ ἀναγνώριση καὶ εὐχαριστία στὴν Πηγὴ τῶν δωρεῶν καμμία. Γι' αὐτὸ καὶ ἔρχεται ἡ Κρίση, ποὺ ἐτυμολογικὰ στὴ γλῶσσα μας ἐρμηνεύεται ὡς «ἀπόφαση». Καὶ ποῖα εἶναι ἡ ἀπόφαση; «Ἄφοῦ εἴσθε ἀχάριστοι, ἀφοῦ δὲν με τιμᾶτε, τότε εἴσθε ἀνάξιοι τῶν δωρεῶν Μου, ἐνῶ εἴσθε ἄξιοι γιὰ αὐτὰ ποὺ ἐτοιμάζει ὁ πονηρὸς ἐναντίον σας. Δεῖτε τώρα ποῖα εἶναι ἡ ἀξία ὄλων αὐτῶν ποὺ θεοποιήσατε καὶ εἴχατε θέσει ὡς πρότυπα. Εἶναι δίκαιο τώρα νὰ σᾶς δώσουν ἐκεῖνοι ἀπὸ τὸ περισσεύμα τῶν καρδιῶν τους, ἀφοῦ σὲ ἐκείνους εἴχατε στρέψει τὴν προσοχή καὶ τὴ λατρεία καὶ τὴν ἀφοσίωσή σας». Προσέξτε ἀγαπητοί μου, διότι ὅλα αὐτὰ στὰ ὁποῖα ἤλπισεν ὁ νεοέλληνας εἶναι μάταια, ψευδῆ, ὑποκριτικά, μικρὰ καὶ ἀνάξια. Καὶ τώρα ὑφιστάμεθα τὶς συνέπειες. Τώρα θὰ ἴδωμεν ποῖος μᾶς ἀγαπᾶ καὶ ποῖος ὄχι. Ποῖος ἀξίζει καὶ ποῖος ὄχι. Ποῖος μας πρόδωσε καὶ ποῖος ὄχι. Ἀδελφοί, νὰ ἐπιστρέψουμε στὸν Κύριο, ὡς πρόσωπα καὶ ὡς Ἔθνος, διότι Ἐκεῖνος εἶναι ἡ Ἐλπίς, εἶναι ἡ Ζωή, εἶναι ἡ Σωτηρία, εἶναι ὁ μόνος ποὺ δὲν μᾶς προδίδει ποτέ. Μακάρι νὰ τὸ καταλάβουμε ὅσο τὸ δυνατόν γρηγορότερα, γιὰ νὰ γλιτώσουμε ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερα βάσανα. Διότι ὅσο πιὸ γρήγορα θὰ ξυπνήσουμε καὶ ἐπικαλεσθοῦμε ὡς Ἔθνος τὴ βοήθεια τοῦ Κυρίου, τόσο πιὸ γρήγορα ὁ Κύριος θὰ ἐλαφρύνει τὶς συνέπειες τῶν ἁμαρτιῶν μας καὶ θὰ πάρει τὴν κατάσταση στὰ χέρια Του καὶ θὰ μᾶς σώσει. Εἴθε νὰ ξυπνήσουμε καὶ νὰ μετανοήσουμε.

Η ΓΛΩΣΣΑ ΚΟΚΚΑΛΑ ΤΣΑΚΙΖΕΙ

Όλοι μας γνωρίζουμε ότι γλώσσα ονομάζουμε τὸ μυῶδες, εὐκίνητο ὄργανο ποῦ βρίσκεται μέσα στὴ στοματική κοιλότητα καὶ ποῦ εἶναι τὸ ὄργανο τῆς γεύσης. Ἀκόμα ἡ γλώσσα βοηθάει στὴ μάσηση καὶ κατάποση τῶν τροφῶν καὶ συμμετέχει στὴν ἄρθρωση ὁμιλίας. Ἡ γλώσσα ἂν καὶ εἶναι μικρὴ στὸ μέγεθος καὶ δὲν ἔχει κόκκαλα, ὅπως λέγει ὁ λαὸς μας «κόκκαλα τσακίζει». Μὲ τὴ γλώσσα δοξολογοῦμε τὸ Θεό, ἀλλὰ καὶ τὸν ὑβρίζουμε. Μὲ τὴν γλώσσα ἐπαινοῦμε τὸ συνάνθρωπό μας, ἀλλὰ καὶ τὸν συκοφαντοῦμε. Μὲ τὴν γλώσσα ὁμολογοῦμε τὴν πίστη μας στὸ Θεό, ἀλλὰ καὶ διακηρύττουμε τὴν ἀπιστία μας. Μὲ τὴ γλώσσα ἐκδηλώνεται ὁ ἐγωισμὸς μας καὶ ἡ ὑπερηφάνειά μας, ἀλλὰ ἀποδεικνύεται καὶ τὸ ταπεινό μας φρόνημα. Ἡ γλώσσα ἀποκαλύπτει τὸν ἐσωτερικὸ κόσμο τοῦ καθενὸς μας. Εἶναι γνωστὰ σὲ ὄλους μας τὰ λόγια τοῦ Κυρίου: «Ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας μας τὸ στόμα λαλεῖ» (Μάθ. ΙΒ΄, 35). Δηλαδή «τὸ στόμα μιλεῖ ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶναι γεμάτη ἡ καρδιά». Μὲ λίγα λόγια ἡ γλώσσα ἐκτὸς ἀπὸ καλὰ μπορεῖ νὰ προξενήσει μεγάλα καὶ δυσκολοθεράπευτα κακά. Κατὰ τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας τὰ μεγαλύτερα ἁμαρτήματα, ποῦ διαπράττει ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴ γλώσσα του εἶναι: Ἡ πολυλογία, ἡ αἰσχρολογία, ἡ συκοφαντία, τὸ ψεῦδος, ἡ διπλοπροσωπεία, ἡ ὑποκρισία, ὁ ὄρκος, ἡ κατάκριση, ἡ βλασφημία καὶ πολλὰ ἄλλα τὰ ὁποῖα δυστυχῶς ὁ ἄνθρωπος τὰ θεωρεῖ ὡς ἀνάξια λόγου. Ἐνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἁμαρτήματα τῆς γλώσσῃς εἶναι ἡ κατάρα. Πολλοὶ ἄνθρωποι μὲ τὸ παραμικρὸν ἀρχί-

ζουν καὶ καταριῶνται τοὺς συνανθρώπους τους. Ρώτησαν τὸν μακαριστὸν π. Παΐσιον τὸν Ἁγιορείτη πότε πιάνει ἡ κατάρα καὶ ἡ ἀπάντησή του ἦταν «Ἡ κατάρα πιάνει ὅταν ὑπάρχει στὴ μέση ἀδικία. Ἄν λ.χ. κάποιος κάνει κάποιο κακὸ καὶ ὁ πονεμένος τὸν καταραστεῖ, πιάνουν οἱ κατάρες του. Ἐπιτρέπει ὁ Θεὸς καὶ πιάνουν. Ὅταν ὅμως δὲν ὑπάρχει ἀδικία, τότε ἡ κατάρα γυρνᾷ πίσω σ' αὐτόν, ποῦ τὴν ἔδωσε». Στὴ συνέχεια ρώτησαν τὸν Ἅγιο Γέροντα, πῶς ἀπαλλάσσεται κάποιος ἀπὸ τὴν κατάρα. Ἡ ἀπάντησή του ἦταν: «Μὲ τὴν μετάνοια καὶ τὴν ἐξομολόγηση». Ἄν εἶναι μεγάλο ἁμάρτημα νὰ καταρώμεθα τοὺς συνανθρώπους μας, εἶναι ἀπείρως μεγάλο καὶ βδελυκτὸ στὸ Θεὸ οἱ γονεῖς νὰ καταριῶνται τὰ σπλάχνα τους, τὰ παιδιά τους. Ὅλοι οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας κακίζουν τοὺς γονεῖς, ποῦ γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο, σοβαρὸ ἢ ὄχι καταριῶνται τὰ παιδιά τους. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε ὅτι ὁ Χριστὸς πάνω ἀπὸ τὸ Σταυρὸ εἶπε γιὰ τοὺς σταυρωτὲς του: «Πάτερ ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιούσι». Κι ἐμεῖς πρέπει τὸ ἴδιο νὰ κάνουμε. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε αὐτὸ ποῦ λέει ἡ Γραφή: «Ἐὐλογεῖτε καὶ μὴ καταράσθε». Ἡ γλώσσα λοιπὸν εἶναι πηγὴ πολλῶν καλῶν, ἀλλὰ καὶ πολλῶν κακῶν. Μπορεῖ νὰ βάλει τὸν ἄνθρωπο στὸν Παράδεισο, ἀλλὰ καὶ νὰ στείλει στὴν αἰώνια κόλαση. Μπορεῖ νὰ τὸν ἐξυψώσει στὴν κοινωνία, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν ρίξει στὰ τάρταρα τῆς ἀνυποληψίας. Πολλὰ μπορεῖ νὰ κάνει τὸ μικρὸ αὐτὸ ὄργανο τοῦ σώματός μας γι' αὐτὸ χρειάζεται μεγάλη ἐπαγρύπνηση, γιὰ νὰ μὴ μετανοήσουμε ἀργότερα γιὰ αὐτὰ ποῦ εἶπαμε. (Γεώργιος Θ. Μηλίτσης, διδάσκαλος)

**Η ΑΓΙΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΠΡΟΧΩΡΑ**

**Ε Ο Ρ Τ Η
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΡΑΦΑΗΛ
ΑΝΩ ΣΟΥΛΙ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ**

Άπόγευμα: 7.00 μ.μ.
Μέγας Έσπερινός και Άρτοκλασία

ΔΕΥΤΕΡΑ 2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Πρωί: 7.30 – 10.30 π.μ.
Όρθρος και Θεία Λειτουργία

Άπόγευμα: 7.00 μ.μ.
Παράκλησις εις τούς Άγιους
Ραφαήλ, Νικόλαο και Ειρήνη και
προσκύνησις Τεμαχίου Άγίου
Λειψάνου τού Άγίου Ραφαήλ

Με την εΐλογία τών Άγιών Ραφαήλ,
Νικολάου και Ειρήνης ή Άγιογρά-
φηση τού Ίερού Ναού Τους προχω-
ρά. Ήδη, ή κόγχη τού Ίερού έχει ολο-
κληρωθεΐ. Όποιοι άδελφοί επιθυ-

μουν να αναλάβουν την Άγιογρά-
φηση κάποιου Άγίου ή Άγίας μπο-
ροΐν να άπευθύνονται στο τηλέφω-
νο 22940-61151.

(υπεύθυνος: π. Ειρηναΐος)

**Ε Π Ι Σ Κ Ε Ψ Ε Ι Σ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ**

**Κάθε ήμέρα άνοικτά
Έκτος**

1.00 – 5.00 τὸ μεσημέρι κλειστά

**Δ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ι Ε Σ Σ Τ Ο Ν
ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ**

Κάθε Κυριακή

Όρθρος – Θεία Λειτουργία
7.30 – 10.15 π.μ.

**Ο Ι Π Α Ρ Α Κ Λ Η Σ Ε Ι Σ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑΝ ΜΑΣ**

άρχίζουν

Άπό Πέμπτη 1^η Αΐγουστου
στις 7.30 μ.μ.

**Ο Ι Π Α Ρ Α Κ Λ Η Σ Ε Ι Σ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ**

θα ξαναρχίσουν

Άπό Τετάρτη 21 Αΐγουστου στις
7.30 μ.μ. Τὸ Σεπτέμβρη στις 7.00 μ.μ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαΐο Ένημερωτικό Δελτίο

Ίδιοκτήτης: Άδελφότης Όρθοδόξου Ίεραποστολής «Ό Άγιος Ραφαήλ»

Έδρα: Άνω Σούλι Μαραθώνος, **Ίστοσελίδα:** www.agiosrafael.gr

Έκδοτης-Δ/ντής: Άρχιμ. Ραφαήλ Άλτιπαρμάκης, τηλ. 22940-61151 κ' 6944359953,

E-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Έπιστολές, έμβάσματα ή προαιρετικές
συνδρομές άποστέλλονται εις **δ/νση:** π. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθώνα.